

ster. Sammenligninger med andre Stater, som undertiden ere hørte, lader jeg virkelig i de fleste Tilfælde ikke gjælde, og allermindst her. Jeg hørte saaledes, at en meget begavet Mand forleden yttrede: Vi ere egentlig ikke Europæere, skjøndt vi nok vide, at vi boe i Europa og ere underkastede mange europæiske Forhold, hvorfra man ikke kan løsgjøre sig. Der ligger noget Sandt i denne Betragtning. Han meente naturligviis, at vi ikke ere Europæere i den Betydning, at vi i de fleste Tilfælde eller idetmindste i mangfoldige tør sammenligne os med andre Stater i Europa. — Efter Lovforslaget er der 7 Generaler, nemlig 4 ved Baabenarterne — en Generalinspecteur for Infanteriet og en for Cavalleriet, en Chef for Artilleriet og en Chef for Ingenieurcorpset —, en Høstcommanderende øst for Storebelt, en Høstcommanderende vest for Storebelt og en delvis Commandanten i Kjøbenhavn. Nu forlanger man 5 Generaler til, men jeg synes virkelig, at dette ikke tjener til Andet end til at vække og vedligeholde Rangsygen; hvoraf vi besvære i alle Henseender, i alle Classer og gennem alle Grader i Forveien lide saa overordenlig meget. Jeg maa derfor ikke blot stemme for det Forslag, der gaaer ud paa, at Stabsofficersklassen forandres til Oberstklassen, men jeg skal tillige vedvarende slutte mig til Mindretallet i den Betragtning, at hele Generalclassen bør udgaae. — Med Hensyn til det Forslag, jeg tilligemed andre ærede Herrer af Udvalget har stillet angaaende Forfremmelsen, skal jeg blot i Korthed yttre, at Avancementsystemet jo gennem alle Tider og paa alle Steder er overordentlig meget omtvistet. Man har været meget i Uvisshed om, hvad der var det Rigtigste og Bedste eller idetmindste, hvad der medførte de færreste Ulemper, enten Avancement ligefrem enten efter Tjenestealder eller efter Rissalder, eller det saakaldte Springavancement, som man her har benævnt Valgavancement. Man har her søgt at forbinde begge disse Systemer, og jeg tilstaaer, at det sidste, nemlig Valgavancementet, umuligt kan undværes, især i de høiere Stillinger. Der er visse Grader, visse Commandoer, visse Hverv, hvis gode Udførelse ingenlunde berettiger til at troe, at den Vedkommende vilde

udføre et større Hverv paa samme tilfredsstillende Maade, som han har udført det mindre, og jeg tænker herved f. Ex. paa Avancement fra Capitain til Stabsofficer, hvad enten man kalder denne Oberst eller General. Man har i alle Lande gjort en Forskjel med Hensyn til de særlige Talenter, der udfordres til at gaae over fra Commando over en mindre til Commando over en større tactisk Afdeling, fra en Brigade til en Division, og man har paa ingen Maade ladet sig berolige ved, at en Mand fyldestgjørende havde udført sit Hverv i den lavere Klasse. Her er imidlertid kun Tale om Avancement i de subalterne Grader, idet de Herrer ville see, at § 114 i Regjeringens Forslag angaaer Avancement fra Premierlieutenant til Capitain, men Forfremmelsen vil derefter dog ikke udelukkende stee efter Aldersorden. Det er imidlertid, troer jeg, ligefrem og kundbart for Enhver, at der ikke er nogen stor Forskjel med Hensyn til den Dygtighed, som forudres til enhver af disse Grader, thi i Fredstid commanderer en Premierlieutenant ofte et Compagni, og i Krigstid vil det endnu oftere indtræffe; de Egenstaber, man forlanger, og med Rette kan forlange af en Capitain, den Dygtighed, man forudsætter hos ham, maa man let kunne finde hos en Premierlieutenant. Jeg kan derfor ikke troe, at der med Rette bør kunne være Tale om noget Valg eller noget saakaldet Springavancement fra Premierlieutenant til Capitainclassen. Dertil kommer, at dette Avancement efter Valg altid har sine Misligheder, idet det ofte giver den Undergivne altfor megen Smidighed og altfor megen Leilighed til ligeoverfor den Foresatte at, jeg vil ikke sige, gaae ham under Dinene, men dog bestrebe sig for at gjøre sig behagelig for ham; man kan ikke altid vente, at dette skulde udeblive. Naar derimod en Mand veed, at saasnart hans Tour kommer, afhænger hans Forfremmelse ikke af nogen Begunstigelse, og, hvad han seer ligesaa tydeligt som enhver Anden, at den Dygtighed, han besidder, er tilstrækkelig til at udfylde den Plads, han vil komme til at indtage, bliver Sagen en ganske anden, og jeg troer, at disse Omstændigheder maae føre til, at man som Regel fastsætter, at der ved Avancementet fra Premierlieutenant til Capitain kun